

# РЕШЕНИЕ

№ 218

гр. София, 13.01.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав**, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Милена Славейкова**

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **11377** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл.211 от Закона за министерство на вътрешните работи (ЗМВР), във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Л. В. Х. от [населено място], [улица] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис 3, чрез адв. Г. М. от САК, срещу Заповед рег. № 1266з-2599 от 26.10.2021 г. на директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ (ГДБОП) – МВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.1 и чл.204, т.3 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от един месец.

Поддържа се незаконосъобразност на оспорената заповед поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на материалноправните разпоредби. Жалбоподателят счита, че заповедта не съдържа изискуемите реквизити, не било ясно с какви действия е извършено нарушение и в какво се изразява то, което затруднявало правото му на защита. Не били посочени доказателствата в подкрепа на нарушението. Претендира за отмяна на заповедта и присъждане на разноски. Подробни съображения излага в писмена защита от 29.12.2021 г. чрез адв. Г. М. от САК.

Ответникът директор на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР оспорва жалбата в писмени бележки от 16.12.2021 г., чрез юрк. Е. Д..

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа

страна:

В Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР е постъпил сигнал рег. № УРИ812102-482/02.04.2021 г., подаден от Р. Н. Х., ЕГН [ЕГН]. В него е посочено, че считано от 21.03.2021 г. работила почасово като „детегледачка“ в семейството на Л. и Л. Х.. На 01.04.2021 г. Л. Х. я посетил на личния ѝ адрес с цел „разпит“ за личния ѝ живот. Х. с недоумение разбрала, че Х. разполагал с данни за личния ѝ и имуществен статус – личен партньор, банкови сметки, движимо и недвижимо имущество, починал брат, които не била споделяла, нито се съдържали в платформата „Бавачки БГ“, чрез която била наета. Изразила притеснение, че Л. Х. притежава редица нейни лични данни, при изричното му предупреждение към Х., че е служител на ГДБОП и нищо не може да скрие от него, вкл. се бил свързал с бившите ѝ работодатели Л. Т. и М. К..

Със Заповед № 12663-929 от 12.04.2021 г. на директора на ГДБОП на началник отдел 06 „Митнически режим, парична, данъчна и осигурителна система“ при ГДБОП е възложена проверка за изясняване на данните, посочени в сигнал рег. № УРИ812102-482/02.04.2021 г.

Във връзка с разпоредената проверка, с писмо рег. № УРИ 12663-11265/29.04.2021 г. е изискана информация от Дирекция „Комуникационни и информационни системи“ – МВР за извършени справки в периода 01.03.2021г. – 12.04.2021 г. в И.-МВР от Л. В. Х., ЕГН [ЕГН] – инспектор в ГДБОП относно лицето Р. Н. Х., ЕГН [ЕГН].

Приложен е отговор с писмо рег. №5290р-7020 от 07.05.2021 г., от който се установява, че в посочения период Л. В. Х., ЕГН [ЕГН] многократно е правил справки за лицето Р. Н. Х., ЕГН [ЕГН], вкл. за роднински връзки и пътувания в чужбина – справка в регистър КАТ за собственост на МПС, 10 броя в АИС-БДС и 4 броя за пътувания в чужбина.

Според писмо рег. № 1266р-12816 от 20.05.2021 г. на началник отдел 04 към ГДБОП до началник отдел 06 към ГДБОП за периода от 01.03.2021 г. до 05.04.2021 г. от инспектор Л. В. Х. не е постъпвала докладна записка за изискване на справка в РБСС на БНБ относно Р. Н. Х., ЕГН [ЕГН], поради което е формиран извод, че същият не е разполагал с данни за банкови сметки на Р. Н. Х., противно на нейните твърдения в подадения сигнал.

По повод извършваната проверка, разпоредена със Заповед № 12663-929 от 12.04.2021 г. на директора на ГДБОП, Л. В. Х., ЕГН [ЕГН], в качеството му на инспектор II степен в 02 сектор, 06 отдел, ГДБОП-МВР, предоставил сведение рег. № 1266р-15777/18.06.2021 г. В него посочил, че в края на м.март 2021 г. се запознал с Х. по повод публикувана от съпругата му обява в сайт за детегледачки. Първата среща се състояла в семейния им дом, където Х. престояла близо два часа, запознала се с детето и взаимно споделили лична информация, вкл. къде работят. Х. предоставила договор с бивш работодател с предложение да подпишат идентичен, както и мобилни номера на двама нейни бивши работодатели. Споделила, че има брат, който живее в Америка и племеници, за които се грижи понякога. При второто посещение на Х. у семейство Х. изникнали някои съмнения, които се задълбочили и при третото ѝ посещение, подробно посочени в сведението. Провокиран от споделеното от Р., както и от необходимостта за подпишат писмен договор с нея, Х. решил да провери собствеността на автомобил Рено, модел Каптюр, с рег. № СА 3223 чрез тематична справка в АИС-КАТ, при което не установил такъв автомобил. Това го притеснило и решил да посети Р. на адреса по предоставен от нея трудов договор от 2019 г., но не я

открил там. Не я открил и на двата, предоставени за връзка мобилни телефона. Тогава решил да извърши справка в АИС-БДС, при която установил, че Р. не е адресно регистрирана на предоставения от нея адрес по договора от 2019 г., както и, че брат ѝ е починал преди години и няма племеници.

На 31.03.2021 г. поискал среща в Х., за да ѝ върне предоставените документи и да ѝ каже, че няма да сключат договор. Тя го поканила в жилището ѝ в обедната почивка. Тогава ѝ казал, че е видял неща за нея, които го притесняват с оглед сигурността на семейството и на детето му. Тя започнала да се оправдава, че може да обясни всичко и допълнително споделила лична информация. Х. отново установил, че Р. лъже и завършил разговора с думите, че е служител на ГДБОП и държи на сигурността на семейството си. Още на същия ден, в телефонен разговор с Р. ѝ казал, че се отказва от услугите ѝ. Впоследствие съпругата му била подложена на безпрецедентен телефонен торзмос от нейна страна, от което силно се разтревожила, че Р. може да нарани нея или детето им докато са сами навън.

Изискано е допълнително сведение рег. № УРИ 126600-11299 от 18.06.2021 г. от Р. Н. Х..

С докладна записка рег. № УРИ 1266Р-14163/02.06.2021 г. на К. Л. - началник отдел 06 при ГДБОП до директора на ГДБОП е направено предложение за издаване на заповед за изменение и допълнение на Заповед № 1266з-929 от 12.04.2021 г. с оглед извършване на проверка на данните по реда на чл.205, ал.2 ЗМВР.

Издадена е Заповед № 1266з-1537 от 10.06.2021 г. на директора на ГДБОП, с която е изменена и допълнена Заповед № 1266з-929 от 12.04.2021 г., като е определена дисциплинарно-разследваща комисия, която да изготви писмена справка за резултатите в срок до 08.09.2021 г. Служителят е запознат със заповедта на 15.06.2021 г.

Изготвена е Обобщена справка рег. № УРИ 1266р-23532 от 16.09.2021 г. на дисциплинарно-разследващата комисия, с която за установено дисциплинарно нарушение на чл.70 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР (Етичния кодекс), вр. чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР. Предложено е на инспектор Л. В. Х., разузнавач II степен в сектор 02 „Данъчни престъпления и осигурителна система“ към отдел 06 „Митнически режим, парична, данъчна и осигурителна система“ при ГДБОП-МВР да се наложи дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от един месец.

Издадена е оспорената Заповед рег. № 1266з-2599 от 26.10.2021 г. на директора на ГДБОП – МВР, с която на жалбоподателя на основание чл.194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.1 и чл.204, т.3 ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от един месец.

Видно от ръкописното отбелязване върху заповедта същата е връчена на жалбоподателя на 26.10.2021 г. Жалбата, по която е образувано настоящето производство от 08.11.2021 г. е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл.147, ал.1 АПК и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен съд съобразно чл.211 ЗМВР, поради което е допустима.

Разгледана по същество и при гореустановената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден

от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен чл.204, т.3 ЗМВР – директора на ГДБОП като ръководител на съответната структура на чл.37 ЗМВР. Мотивите на акта следва да се считат допълнени с тези в Обобщена справка рег. № УРИ 1266р-23532 от 16.09.2021 г. на дисциплинарно-разследваща комисия, назначена със Заповед № 1266з-929 от 12.04.2021 г., изменена и допълнена със Заповед № 1266з-1537 от 10.06.2021 г. на директора на ГДБОП. Това е така предвид направеното в заповедта позоваване на обобщената справка и задължителното тълкуване, дадено в Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ВС.

С това съдът приема, че актът е мотивиран от правна и фактическа страна по смисъла на чл.210, ал.1 ЗМВР с коректно посочване на всички изискуеми от нормата реквизити. При внимателно запознаване със съдържанието на Заповед рег. № 1266з-2599 от 26.10.2021 г. на директора на ГДБОП – МВР, както и с материалите от дисциплинарното производство, вкл. Обобщена справка рег. № УРИ 1266р-23532 от 16.09.2021 г., съдът не възприема доводите на жалбоподателя за вътрешно противоречие в мотивите ѝ, нито за липса на описание на конкретните действия/бездействия, с които е осъществен съставът на вмененото дисциплинарно нарушение.

В резултат на задълбочена проверка на сигнал рег. № УРИ812102-482/02.04.2021 г., разпоредена със Заповед № 1266з-929 от 12.04.2021 г. на директора на ГДБОП, резултатите от които са обобщени в Справка рег. № УРИ 1266р-23532 от 16.09.2021 г., дисциплинарно-наказващият орган (ДНО) е приел, че с действията си инсп. Л. Х. е нарушил чл.70 от Етичния кодекс: „Обработването на лични данни от държавни служители се осъществява съобразно международните принципи за защита на данните и вътрешното законодателство и трябва да бъде ограничено до степен, необходима за изпълнението на законосъобразни, специфични цели“. В оспорената заповед изрично е посочено, че в периода 22.03.2021 г. – 31.03.2021 г. Х. е направил 14 броя справки в информационните масиви на МВР, по ЕГН на Р. Х.. Броят и видът на справките подробно са описани в Обобщена справка рег. № УРИ 1266р-23532 от 16.09.2021 г. на дисциплинарно-разследваща комисия, с която служителят е запознат на 29.09.2021 г.

Самият той признава в сведение рег. № 1266р-15777/18.06.2021 г., че с действията си е извършил нарушение на вътрешните правила за проверка в информационните системи на МВР без да има формален повод за това, поради което възраженията му за неяснота при описание на нарушението представляват негова защитна теза, която се опровергава от съдържанието на оспорената заповед и приложената административна преписка. Правото на защита на служителя е охранено чрез запознаването му, както със Заповед № 1266з-1537 от 10.06.2021 г. на директора на ГДБОП, така и със заключителния документ на дисциплинарно-разследващия орган – Обобщена справка рег. № УРИ 1266р-23532 от 16.09.2021 г.

Противно на твърденията на жалбоподателя, липсват данни за допуснати в хода на дисциплинарното производство съществени процесуални нарушения, които на самостоятелно основание да водят до незаконосъобразност на акта. По първоначалния сигнал рег. № УРИ812102-482/02.04.2021 г. на Р. Н. Х. е разпоредена проверка със Заповед № 1266з-929 от 12.04.2021 г. на директора на ГДБОП на основание чл.119,

ал.1 АПК и чл.6, ал.1 от Правилата за организация на работата в МВР с предложенията и сигналите.

По аргумент от Глава Осма на АПК, чл.107 – чл.125 АПК производствата по разглеждане на предложенията и сигналите, подадени до административни органи, са самостоятелни административни производства, като сигнали могат да се подават за злоупотреби с власт и корупция, лошо управление на държавно или общинско имущество или за други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица в съответните администрации, с които се засягат държавни или обществени интереси, права или законни интереси на други лица (чл.107, ал.4 АПК). Решение по предложение или сигнал се взема, след като се изясни случаят и се обсъдят обясненията и възраженията на заинтересованите лица, като за установяване на фактите и обстоятелствата могат да се използват всички средства, които не са забранени от закона (чл.114, ал.1 и ал.3 АПК).

Именно за изясняване на данните в постъпилния сигнал рег. № УРИ812102-482/02.04.2021 г. е разпоредена проверка със Заповед № 1266з-929 от 12.04.2021 г. на директора на ГДБОП. С тази заповед е образувано производство по реда на чл.107-125 АПК. Съгласно чл.23, т.5 от Правилата за организация на работата в МВР с предложенията и сигналите (Правилата) служителите, на които е възложено разглеждането и проверката по предложенията или сигнала изготвят справка до компетентния орган за резултатите от проверката, в която отразяват установената фактическа обстановка и събрания доказателствен материал, правят съответните изводи и мотивирани предложения.

В случая това е сторено с докладна записка рег. № УРИ 1266Р-14163/02.06.2021 г. на К. Л. - началник отдел 06 при ГДБОП, въз основа на която е издадена Заповед № 1266з-1537 от 10.06.2021 г. на директора на ГДБОП, с която е изменена и допълнена Заповед № 1266з-929 от 12.04.2021 г. и е определена дисциплинарно-разследваща комисия.

Съдът приема, че едва с Заповед № 1266з-1537 от 10.06.2021 г. на директора на ГДБОП е образувано дисциплинарно производство за установяване на нарушение по реда на чл.194 и сл. ЗМВР. Това е така, тъй като двете производства – по установяване на данните по подадения сигнал по реда на чл.119-125 АПК и дисциплинарното производство по чл.194 и сл. ЗМВР са отделни и самостоятелни административни производства. Единствено Заповед № 1266з-1537 от 10.06.2021 г., но не и първоначалната Заповед № 1266з-929 от 12.04.2021 г. за проверка на сигнала, е мотивирана с основанията по чл.198-202, чл.205, ал.2-3 ЗМВР, което навежда на извод, че проверката по сигнала на Р. Х. ще продължи като такава за установяване и ангажиране на дисциплинарната отговорност на служителя.

В подкрепа на изложеното е разпоредбата на чл.29, ал.2 от Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. за дисциплината и дисциплинарната практика в Министерството на вътрешните работи, според която когато в хода на проверка, която не се извършва по реда на [чл. 205, ал. 2 от ЗМВР](#), се получат данни за извършено дисциплинарно нарушение от служителите по [чл. 142, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от ЗМВР](#), проверяващите в тридневен срок уведомяват органа, разпоредил проверката.

В случая Заповед № 1266з-1537 от 10.06.2021 г. следва да се счита като такава по чл.29, ал.3 от Инструкция № 8121з-877/2021 г., а материалите от проверката по сигнала, разпоредена със Заповед № 1266з-929 от 12.04.2021 г. да се считат

приобщени към дисциплинарното производство по смисъла на чл.29, ал.5 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. чрез цитирането им в Обобщена справка рег. № УРИ 1266р-23532 от 16.09.2021 г. на дисциплинарно-разследващата комисия. Липсата на изричен протокол за приобщаване по смисъла на чл.29, ал.5 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. не съставлява съществено процесуално нарушение, което на самостоятелно основание да доведе до незаконосъобразност на заповедта, тъй като не би мотивирала органа да постанови краен акт с различно съдържание, а правата на служителя се явяват охранени чрез запознаването му с обобщената справка. Указание в тази насока е съдържанието на заповедта от 10.06.2021 г., която е за изменение и допълнение на заповедта от 12.04.2021 г., т.е. продължение на производството по установяване на данните от сигнала, но вече като дисциплинарно такова.

В Заповед № 1266з-1537 от 10.06.2021 г. общо са посочени нормите на чл.198-202 и чл.205, ал.2 ЗМВР, с което следва да се считат изпълнени изискванията на чл.30, ал.2 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. Сравнителното тълкуване на чл.210, ал.1 ЗМВР, уреждащ реквизитите на заповедта за налагане на дисциплинарното наказание, и разпоредбата на чл.30, ал.2 от Инструкция № 8121з-877/2021 г., която изисква да се даде „квалификация на дисциплинарното нарушение“ още с разпореждане на проверката по чл.205, ал.2 ЗМВР, не навежда на извод, че в този начален етап от производството следва да се даде точна правна квалификация на нарушението. Това е така, тъй като проверка се разпорежда именно за установяване на фактите по нарушението, едва след което може да се даде негова точна правна квалификация, респ. съответстващото му дисциплинарно наказание. Аргумент в тази насока е и чл.33, ал.2 от Инструкция № 8121з-877/2021 г., който урежда съдържанието на писмената справка. След като с нея приключва дисциплинарното разследване и към нея не се поставят изисквания за „квалификация на дисциплинарното нарушение“, то не може да се приеме, че такова изискване се поставя още в началото на разпоредената проверка. В противен случай и ако са известни правната квалификация на нарушението и съответстващото му наказание, проверката по чл.205, ал.2 ЗМВР би била излишна. Аргумент в тази насока е и нормата на чл.39, ал.1 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. Обобщената справка по чл.49 от Инструкцията касае единствено дисциплинарни нарушения, за които се налага дисциплинарно наказание „уволнение“, поради което е неприложима в случая.

По изложените съображения съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя за нарушение на чл.30, ал.2 от Инструкция № 8121з-877/2021 г.

Съгласно чл.205, ал.2 ЗМВР за изясняване на постъпилите данни и/или установяване на извършителя на дисциплинарното нарушение дисциплинарно наказващият орган може да разпреди извършване на проверка, като определя срок за нейното приключване. В случая, проверката следва да се извърши от дисциплинарно-разследваща комисия и да приключи със справка в срок до 08.09.2021 г. Издаването на Обобщена справка рег. № УРИ 1266р-23532 от 16.09.2021 г. извън посочения срок не съставлява съществено процесуално нарушение. Това е така, от една страна, тъй като сроковете за завършване на административно производство са инструктивни, а не преклузивни. От друга страна и както се посочи, служителят е запознат със Заповед № 1266з-1537 от 10.06.2021 г., вкл. с правото си по чл.205, ал.3 ЗМВР, поради което не може да се приеме, че правото му на защита е накърнено съществено.

Не отговаря на съдържанието на т.2 на Заповед № 1266з-1537 от 10.06.2021 г.

твърдението в писмената защита на жалбоподателя, че срокът на проверката е до 08.08.2021 г. Нещо повече, нормата на чл.205, ал.6 ЗМВР урежда 4-месечен срок за приключване на дисциплинарното производство. Тълкувана съвместно с чл.195 и чл.196 ЗМВР е дължим извод, че едва след като материалите от дисциплинарното производство, вкл. обобщената справка, постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган по смисъла на чл.196, ал.2 ЗМВР, започват да текат сроковете по чл.195, ал.1 ЗМВР.

В хода на образуваното дисциплинарно производство е изискано допълнително сведение от Р. Х. рег. № УРИ 126600-11299/18.06.2021 г., въз основа на което проверяващата комисия е установила, че при първоначалния сигнал рег. № УРИ812102-482/02.04.2021 г. лицето е посочило сгрешен адрес в[жк], което е потвърдило защитната теза и съмненията на Х..

В допълнително изисканите сведения са установени споделени от Х. лични данни, свързани с футболисти от П. „Л.“, за които проверяващата комисия е установила, че „чрез справки в информационните масиви на НАП инспектор Х. не би могъл да установи данни за подадени от Х. сигнали и за извършени проверки по тях, освен ако самата сигналоподателка не му е споделила за тях“.

Въз основа на изложеното съдът приема, че в хода на дисциплинарното производство разследващият орган е събрал допълнителни данни и сведения, които са го мотивирали да намери извършено нарушение на чл.70 от Етичния кодекс, но да предложи санкционирането му с минимално наказание по чл.197, ал.1, т.1 ЗМВР предвид наличието на многобройни смекчаващи обстоятелства. Тези факти и обстоятелства не биха могли да бъдат установени в производство по реда на чл.107-125 АПК.

По изложените съображения съдът приема, че наказанието е наложено в преклузивните срокове по чл.195, ал.1 ЗМВР - дисциплинарно наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Съгласно чл.196, ал.1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за *открито*, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е *установил* извършеното нарушение и самоличността на извършителя. Дисциплинарното нарушение е *установено*, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган (чл.196, ал.2 ЗМВР). В случая, материалите от дисциплинарното производство са обобщени в справка рег. № УРИ 1266р-23532 от 16.09.2021 г. на дисциплинарно-разследваща комисия, приета от ДНО с резолюция от 20.09.2021 г. Наложено на 26.10.2021 г. наказание е в 2-месечния срок по чл.195, ал.1 ЗМВР.

Изпълнена е процедурата по чл.206, ал.1 ЗМВР, която вменява императивно задължение на ДНО да изслуша служителя преди налагане на дисциплинарно наказание. Съгласно чл.59 от Инструкция № 8121з-877/2021 г. когато след запознаване с обобщената справка служителят, срещу когото се води дисциплинарното производство, не е дал писмени обяснения или възражения, дисциплинарно наказващият орган преди налагане на дисциплинарното наказание призовава служителя с покана да даде писмени обяснения или да го изслуша. Това изискване е спазено, тъй като до служителя е изготвена Покана рег. № 1266р-23828 от 21.09.2021 г., връчена му на 29.09.2021г. С нея на основание чл.206, ал.1 ЗМВР му е предоставена възможност в срок от 24 часа да вземе становище и да ангажира доказателства за твърденията си, което той не е сторил.

Установява се от Протокол рег. № УРИ 1266р-25065/06.10.2021 г., че служителят не е депозирал писмени обяснения или възражения в 24-часовия срок след запознаване с Обобщена справка рег. № УРИ 1266р-23532 от 16.09.2021 г. и връчване на Покана рег. № 1266р-23828 от 21.09.2021 г. С това е изпълнена втората хипотеза на чл.206, ал.1 ЗМВР, която освобождава ДНО от задължението да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения преди налагане на наказанието, тъй като държавният служител не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения по зависещи от него причини, т.е. по собствено желание не се е явил да даде обяснения на връчената му покана.

Вътрешно противоречиви са твърденията в писмената защита на жалбоподателя, че „наказващият орган не е уведомен по никакъв начин за резултата от отправената от служителя покана за даване на обяснения“, след като такива не са предоставени и за това е съставен протокол. Логично е, преди налагане на наказание, материалите от цялата административна преписка, така както са описани в чл.55 от Инструкция № 8121з-877/2021 г., да постъпят пред ДНО по реда на чл.56 от Инструкцията. В случая, наказващият орган е посочил, че инспектор Х. се е запознал с обобщената справка, връчена му е покана за обяснения, но той не е изразил допълнително становище в дадения му срок, т.е. изпълнение е изискването на чл.206, ал.1, предл.2 ЗМВР – писмени обяснения не са предоставени по вина на служителя.

Дори да не се възприеме изложената теза съдът съобразява, че служителят е предоставил писмено сведение рег. № 1266р-15777/18.06.2021 г., адресирано до дисциплинарно-разследващия орган, което е прието от ДНО по реда на чл.27, ал.4, вр. ал.3 от Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г., с приемането с резолюция на Обобщена справка рег. № УРИ 1266р-23532 от 16.09.2021 г. и на посочените в нея документи. В справката са изброени доказателствата от административната преписка, вкл. сведение рег. № 1266р-15777/18.06.2021 г. Същата е приета от ДНО с резолюция от 20.09.2021 г., с която са приети и документите от дисциплинарното производство. Служителят е запознат със справката, респ. събраните в хода на производството доказателства, които са цитирани в нея. Това определя оплакванията на жалбоподателя за непосочване на доказателства в нарушение на чл.206, ал.4 ЗМВР, както и за неосъществяване на императивната процедура по чл.206, ал.1 ЗМВР, като неоснователни.

По изложените съображения съдът приема за изпълнена процедурата по чл.205, ал.1-3 и чл.206, ал.1-4 ЗМВР, поради което в хода на дисциплинарното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

По материалната законосъобразност на оспорената заповед:

На служителя е наложено дисциплинарно наказание за неизпълнение на служебни задължения по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР – за неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР. По аргумент от цитираните разпоредби нарушаването на етичните правила за поведение на държавните служители в МВР е самостоятелно основание за ангажиране на тяхната дисциплинарна отговорност. В заповедта е цитирана нормата на чл.70 от Етичния кодекс, според която „Обработването на лични данни от държавни служители се осъществява съобразно международните принципи за защита на данните и вътрешното законодателство и трябва да бъде ограничено до степен, необходима за изпълнението на законосъобразни, специфични цели“. Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че нормата на чл.70 от Етичния кодекс е бланкетна, не съдържа



правило за поведение и се нуждае от запълване чрез нормите, към които препраща. Наказание е наложено за това, че служителят неправомерно е достъпил личните данни на Р. Б., без формален повод и чрез извършване на справки в информационните масиви на МВР. С това е осъществена хипотезата на чл.70 ЕК – обработката на лични данни е ограничена до степен, необходима за изпълнението на законосъобразни, специфични цели, т.е. служебни цели. Конкретните проверки в информационните масиви са посочени в обобщената справка, на която се позовава оспорената заповед. В случая е безспорно установено, че държавният служител Л. Х. е направил 14 броя справки в информационните масиви на МВР, по ЕГН на лицето Р. Н. Х., ЕГН [ЕГН], вкл. за роднински връзки и пътувания в чужбина – справка в регистър КАТ за собственост на МПС, 10 броя в АИС-БДС и 4 броя за пътувания в чужбина. Това е сторил не в изпълнение на служебна, законоустановена, специфична цел, както логично е посочено в чл.70 от Етичния кодекс, а с лична цел – да провери и разсее съмненията си за лице, което семейството му смятало да наеме за детегледачка. Независимо от разбираемото човешко притеснение на Х. и желание да опази сигурността на семейството и детето си, посочените лични мотиви не следва да бъдат смесвани със служебните правомощия и задължения, още по-малко да мотивират служителя за нерегламентиран достъп до чужди лични данни в нарушение на чл.70 от Етичния кодекс.

След като в периода 22.03.2021 г. – 31.03.2021 г. е направил 14 броя нерегламентирани справки в информационните масиви на МВР в личен, частен, интерес, с което не е спазил дължимото поведение на държавен служител на МВР по чл.70 от Етичния кодекс, Х. следва да понесе лична отговорност за поведението си. Многобройните смечкаващи обстоятелства правилно са съобразени от ДНО при определяне на вида и размера на наказанието по смисъла на чл.206, ал.2 ЗМВР, чрез налагане на най-ниското по степен и по размер дисциплинарно наказание. Още повече, че съгласно чл.200, ал.1, т.12 ЗМВР за нарушение на етичните правила за поведение е следвало да бъде наложено по-тежкото дисциплинарно наказание „порицание“. Административният орган изключително прецизно е изследвал индивидуалните специфики на случая, при който служителят е бил провокиран от поведението на Р. Х., имал е легитимна лична цел по опазване на сигурността на семейството си, от нарушението не са настъпили вредни последици и служителят няма други наложени наказания. Изложеното правилно и законосъобразно го е навело на извод, че извършеното маловажно нарушение на служебната дисциплина следва да бъде санкционирано по чл.198, ал.2 ЗМВР чрез налагане на най-ниското по степен дисциплинарно наказание „мъмрене“ за минимален срок от един месец. В хода на дисциплинарното разследване са издирени и проверени всички източници на относима информация, същите са анализирани изключително задълбочено, подробно и безпристрастно от разследващата комисия и са приети от ДНО по реда на чл.27, ал.4, вр. ал.3 от Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. Като е достигнал въз основа на тях до извод за осъществяване на състава на дисциплинарното нарушение по чл.194, ал.2, т.4, вр. чл.197, ал.1, т.1, вр. чл.198, ал.2 ЗМВР ответникът не е допуснал неправилно приложение на закона.

С изложеното е спазена декларираната в чл.4, ал.2 от Инструкция № 8121з-877 от 6 юли 2021 г. цел на дисциплинарните наказания - да се въздейства възпитателно и превантивно на извършителя на дисциплинарното нарушение и на останалите служители.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК е дължимо отхвърляне на оспорването.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 АПК, вр. чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата Л. В. Х. от [населено място], [улица] със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.1, офис 3, чрез адв. Г. М. от САК, срещу Заповед рег. № 12663-2599 от 26.10.2021 г. на директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ (ГДБОП) – МВР, с която на основание чл.194, ал.2, т.4, чл.197, ал.1, т.1 и чл.204, т.3 ЗМВР му е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от един месец.

ОСЪЖДА Л. В. Х. от [населено място], [улица], ЕГН [ЕГН], да заплати на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР, на основание чл.143, ал.3 АПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: